

DECIZIA nr. 7/25.02.2010
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. G. S. T. S.R.L.,
înregistrată la D. G.F.P. a județului Vaslui sub nr. ../08.01.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vaslui prin Compartimentul Soluționare Contestații a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală Vaslui-Serviciul Inspecție Fiscală 5 prin adresa nr. ../21.01.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vaslui sub nr../26.01.2010, cu privire la contestația formulată de S.C. G. S.L T. S.R.L., nr. /08.01.2010, cu sediul în municipiul Vaslui, str. Ș. M., bl. ., sc. ., ap. ., județul Vaslui CIF:RO., înregistrată la RC sub nr. J37../1992.

Obiectul contestației, înregistrată la DGFP Vaslui sub nr../08.01.2010 și la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. /11.01.2010 îl constituie decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală nr. . din data de 30.11.2009, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. /25.11.2009, comunicată societății la data de 10.12.2009, și privește obligațiile fiscale, în sumă de **00 lei** reprezentând:

- **00 lei – taxă pe valoarea adăugată;**
- **00 lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.**
- **00 lei – impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;**
- **00 lei – majorări aferente impozitului pe veniturile din dividende.**

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vaslui este investită să soluționeze contestația formulată de S.C. G. S. T. S.R.L. Vaslui.

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă:

În motivarea contestației, S.C. G.S. T. S.R.L. invocă următoarele :

Din punct de vedere al constatărilor cuprinse în raportul de inspecție fiscală nr. /25.11.2009, care au stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. /1/30.11.2009.

1. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei și a majorărilor aferente în sumă de 00 lei:

Organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina contestatoarei obligațiile fiscale de plată în sumă de 00 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei și a majorări aferente în sumă de 00 lei pentru că societatea nu a calculat și declarat pro-rata conform Legii 571/2003 art. 127, art. 147 alin. 1, și alin.2., Legea 210/2005, art. 115 alin 5 fără să țină seama de faptul că:

- societatea nu era obligată să determine pro-rata deoarece în momentul achiziționării de bunuri și servicii cunoștea destinația bunurilor și serviciilor achiziționate;

- societatea a întocmit evidența separat pentru achizițiile destinate operațiunilor cu drept de deducere (fabricarea și comercializarea metalelor prețioase) și separat pentru operațiunile fără drept de deducere(casa de amanet);

- potrivit alin. 5 art. 147 din legea 571/2003 se calculează pro-rata doar în cazul în care nu se cunoaște destinația și proporția bunurilor și serviciilor în momentul achiziționării, ceea ce nu este cazul în spetă.

2. Cu privire la obligațiile suplimentare de plată în suma de 00 lei reprezentând impozit pe dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de 00 lei și majorări de întârziere aferente în sumă de 00 lei societatea susține că:

-cheltuielile în sumă de 00 lei(inclusiv TVA nu puteau fi considerate nedeductibile deoarece „unele au fost folosite ca accesorii pentru fabricarea și prelucrarea metalelor prețioase „ și respectă prevederile art. 21 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și lit. d) din Legea 571/2003 iar altele reprezintă cheltuieli de protocol și respectă art. 21 alin. (3) lit. a) din același act normativ.

În susținerea contestației societatea depune la dosarul cauzei:

- anexa A -132 pagini „Centralizator aprovizionări servicii și diverse”, (lunar), pentru perioada 01.04.2004-30.06.2009 – amanet (pag. 00001 - 0066) și nespecificat pentru ce activitate (pag. 0067-00132).

Față de cele de mai sus societatea solicită desființarea deciziei de impunere nr. ../30.11.2009 pentru obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în sumă de 00 lei și a raportului de inspecție fiscală nr. ../25.11.2009 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată.

II. Prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ../30.11.2009, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. ../25.11.2009 organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina S.C. G. S. T. S.R.L. obligații fiscale în sumă de **00 lei**:

- suma de 00 lei – taxă pe valoarea adăugată;
- suma de 00 lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- suma de 00 lei – impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;
- suma de 00 lei majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;

II.1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Perioada verificată: 01.01.2004-30.06.2009;

Baza legală: Titlul VI din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată, H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, OMFP nr. 1845/2003 privind Normele de aplicare a unor prevederi din Titlul VI „taxa pe valoarea adăugată”.

Organul de inspecție fiscală a stabilit următoarele diferențe suplimentare de plată (Anexa nr. 3 la raportul de inspecție fiscală:

- pentru anul 2004 suma de00 lei;
- pentru anul 2005: suma de.....00 lei;
- pentru anul 2006: suma de00 lei;
- pentru anul 2007: suma de..... 00 lei;
- pentru anul 2008: suma de..... 00 lei.
- pentru 2009 (30.09): suma de .. 00 lei.

Total TVA de plată: 00 lei.

Diferența de obligație fiscală de plată privind taxa pe valoarea adăugată, stabilită la control în sumă totală de 00 lei se compune din:

a) tva colectată în sumă de - 00 lei:

- **sumă de 00 lei reprezintă diferență de TVA colectată nedeclarată în trimestrul II 2004 când societatea nu a depus la organul fiscal competent decontul de TVA;**

- **suma de 00 lei tva colectată declarată în plus** în lunile ianuarie, martie și aprilie 2009, sumă cu care organul de inspecție fiscală a diminuat obligația de plată;

b) TVA deductibilă în sumă de 00 lei:

- **suma de 00 lei reprezintă taxă pe valoarea adăugată declarată în plus** prin deconturile depuse la organul fiscal competent în trimestrul II.2004 și lunile ianuarie, martie și aprilie 2009, societatea încălcând astfel prevederile art. 82 alin(3) din O.G, nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- **suma de 00 lei** reprezintă TVA aferentă achizițiilor de bunuri (Anexa nr. 2A), achiziționate pentru uzul personal al asociaților.

- **suma de 00 lei** reprezintă TVA dedusă eronat de agentul economic prin nedeterminarea pro-rata în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (1) și alin. (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

Pentru neplata la scadență a obligației fiscale în sumă de 00 lei, organul de inspecție fiscală a calculat, până la data de 15.11.2009, majorări în sumă de 00 lei, în conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) și art. 120 alin. (7) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

II. 2 Referitor la impozitul pe dividende distribuite persoanelor fizice:

Organul de inspecție fiscală a constatat că societatea a înregistrat pe cheltuieli deductibile și a dedus tva pentru bunuri utilizate în interes personal de asociați în sumă de 00 lei (inclusiv TVA) pentru care prin aplicarea prevederilor art. 7 alin. (1), pct. 12 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare a calculat impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de 00 lei.

Pentru neplata la scadență a obligației fiscale în sumă de 00 lei, organul de inspecție fiscală a calculat, până la data de 15.11.2009, majorări în sumă 00 lei, în conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) și art. 120 alin. (7) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este aceea de a stabili dacă suma de 00 lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar de plată, a fost calculată în mod legal de către organele de inspecție fiscală.

Perioada de verificare a cuprins intervalul 01.01.2004-30.06.2009.

În fapt, în perioada verificată societatea a desfășurat activitate de amanet, cât și operațiuni care dau drept de deducere, iar pentru operațiunile efectuate petenta și-a exercitat dreptul de deducere a TVA.

a) Organele de inspecție fiscală au constatat faptul ca societatea a dedus TVA aferentă achizițiilor fără a ține cont de faptul ca majoritatea acestora serveau atât pentru operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, cât și pentru operațiuni ce nu dau drept de deducere (activitatea de amanet), apreciind ca s-au încălcat prevederile art. 147, alin. 5-6 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, art. 141 alin. 2 lit. a) pct. 1, art.126 alin. 9 lit c), art.145 alin. 2 lit a), art.147 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct. 35 alin. 3 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

Art.141 alin. 2 lit. a) pct.1 și 2. :

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditelor de către persoana care le acordă:

2. negocierea garanțiilor de credit ori a altor garanții sau orice operațiuni cu astfel de garanții, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;”

Pct. 35, alin. 3 din H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„(3) Printre altele, se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal și împrumuturile acordate de asociați/acționari societăților comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societății comerciale, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile corporale, inclusiv împrumuturile acordate de casele de amanet”.

Art.126 alin.(9) lit. c):

„Operațiunile impozabile pot fi:

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxă și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141”;

ART. 145 alin. 2 lit. a)

„Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile”;

ART. 147

„Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt și persoana partial impozabilă

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoana impozabilă cu regim mixt.[...]

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. [...]

(5) Achizițiile pentru care nu se cunoaște destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere se evidențiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziții se deduce pe baza de pro-rata.

(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător;

și b) suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) și a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului sau bugetele locale, acordate în scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei”.

Organul de soluționare a contestațiilor a reținut că, potrivit textelor de lege menționate mai sus, petenta este persoană impozabilă cu regim mixt și avea obligația calculării pro-rata, întrucât aceasta a realizat în perioada verificată atât operațiuni care dau drept de deducere a TVA, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere TVA

(activitatea de amanet) conform art. 141 alin. 2 lit. a) pct. 1 și art.126 alin. 9 lit. c) din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

S-a mai reținut că organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus în totalitate TVA aferenta achizițiilor fără a ține cont că majoritatea acestora serveau atât pentru operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, cât și pentru operațiuni ce nu dau drept de deducere, încalcând prevederile art.147 alin. 5-6 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede obligația deducerii TVA pe baza de pro-rata.

De asemenea, organul de soluționare a contestațiilor a reținut că organele de inspecție fiscală au procedat la determinarea TVA deductibilă pe baza de pro-rata, conform art.147 alin. 5 și alin. 6 din Legea nr. 571/2003, având în vedere raportul dintre: suma totală, fără TVA, a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător și suma totală, fără taxă, a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere și operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor.

Argumentul invocat de contestatoare, potrivit căruia organul de inspecție fiscală "nu putea să-i impună aceste obligații fiscale, întrucât nu aveam obligația legală să determin pro-rata (potrivit art, 147 pct. 5 Lg. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare), deoarece în momentul achiziționării de bunuri și servicii, societatea cunoștea destinația acestor bunuri și servicii..." nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației, aceasta ne reprezentând la dosarul cauzei documentele prevăzute de art. 147 alin. (3) și alin. (4) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Societatea prezintă la dosarul cauzei un număr de 132 de centralizatoare prin care separă, după un criteriu nespecificat, achizițiile de bunuri și servicii din perioada verificată în aprovizionări servicii și diverse pentru activitatea de amanet și aprovizionări de bunuri și servicii diverse, centralizatoare care nu pot înlocui jurnalul pentru cumpărări prevăzut în articolul de lege mai sus amintit.

Din analiza comparativă între tva deductibilă din balanțele de verificare aflate la dosarul cauzei, a deconturilor de TVA depuse la organul fiscal și cele 132 centralizatoare se reține că societatea a înregistrat în evidența contabilă și a declarat la organul fiscal competent, taxa pe valoarea adăugată deductibilă astfel:

Perioada	TVA						
	evidență	decont	Centralizator din care :			Diferențe centralizator fata de	
			Total	amanet	diverse	evidența	decont
0	1	2	3	4	5	6=1-5	7=2-5
01.01-31.12/2004	00	00	00	00	00	00	00
01.01-31.12/2005	00	00	00	00	00	00	00
.2006	00	00	00	00	00	00	00
.2007	00	00	00	00	00	00	00
.2008	00	00	00	00	00	00	00
.2009	00	00	00	00	00	00	00
Total	00	00	00	00	00	00	00

Din tabelul de mai sus se reține că centralizatoarele depuse la dosarul cauzei nu corespund nici cu evidența contabilă și nici cu deconturile depuse la organul fiscal competent.

Totodată se reține că pe centralizatoarele de la nr. 0001 la nr. 0066, contestatoarea specifică faptul că aprovizionările sunt aferente activității de amanet iar

pe centralizatoarele de la 0067-0132 nu specifică nimic, dacă a considerat sumele cuprinse în acestea deductibile în totalitate sau numai pentru acestea nu a cunoscut destinația la data la care a avut loc operațiunea.

Deasemenea nu arată criteriile pe baza cărora s-a făcut împărțirea aprovizionărilor de pe o factură între cele două centralizatoare (sumele de pe o factură au fost împărțite între două centralizatoare, de ex. cele de energie electrică, telefon).

Din faptul că în centralizatoare, tva deductibilă totală este în sumă de 00 lei, în contabilitate în sumă de 00 iar prin deconturile de tva a declarat 00 lei se reține că centralizatoarele cu pricina au fost întocmite după terminarea controlului pentru dosarul contestației și nu la data înregistrării în contabilitate a achizițiilor în cauză.

Așadar, se reține că societatea a dedus tva și pentru achizițiile destinate operațiunilor sale scutite fără drept de deducere, din centralizatoarele prezentate nu rezultă că a ținut evidența conform art. 147 pct. 5 Lg. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, tva cuprins în centralizatoare nu corespunde nici cu tva deductibil din evidența contabilă și nici cu tva deductibil declarat.

Având în vedere cele precizate, organul de soluționare a contestațiilor a reținut că organul de inspecție fiscală a stabilit, pentru perioada 01.01.2004 - 30.06.2009, în mod legal TVA aferentă achizițiilor pe bază de pro-rata calculând TVA suplimentară de plată în sumă de 00 lei, urmând ca, în consecință, să se respingă ca neîntemeiată contestația formulată de SC G. S.L T. SRL pentru această sumă.

b) Referitor la obligația suplimentară reprezentând TVA de plată în sumă de 00 lei, **cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Vaslui prin Compartimentul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra obligațiilor stabilite suplimentar de plată în sarcina S.C. G. S. T. S.R.L., în condițiile în care contestația formulată nu prezintă motivele de fapt și de drept pentru care petenta înțelege să conteste această sumă.**

În fapt, se reține că pentru perioada 01.01.2004 - 30.06.2009, organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina S.C. G. S. T. S.R.L. obligația suplimentară de plată în sumă de 00 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, pentru care societatea prin contestația formulată nu aduce nici un argument de ordin faptic sau legal și nu depune nici un document în susținerea cererii sale.

Suma de 00 lei reprezentând TVA de plată provine din diferențele stabilite de organul de inspecție fiscală rezultate din întocmirea eronată a deconturilor de tva atât în ceea ce privește tva deductibilă cât și tva colectată în perioada verificată.

În drept, se fac aplicabile prevederile art. 206, art. 213, art. 216 și art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;”

Iar art. 1169 din Codul civil precizează:

”Cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

ART. 217

Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”.

În speță sunt aplicabile și dispozițiile pct. 2.4. și 12.1 lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005.

2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Față de cele de mai sus urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere, ca nemotivată.

c) Referitor la obligația suplimentară de plată în sumă de 892 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, **cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vaslui este să se pronunțe dacă S.C. G. S. T. S.R.L. avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de 00 lei în condițiile în care bunurile achiziționate nu sunt destinate realizării operațiunilor sale taxabile.**

În fapt, organul de inspecțiile fiscale nu au admis deducerea TVA în sumă de 00 lei aferentă bunurilor achiziționate în perioada 01.01.2004-30.06.2009 în sumă de 00 lei (cratite, cuțite, table, spumant, mingi, uscător păr, prăjitor pâine, rachete tenis pentru copii, roșii, salată, dulceață, compoturi, pantaloni, halat, gel duș, etc) pentru care societatea nu face dovadă utilizării lor pentru operațiunile sale taxabile.

În drept, art. 145 alin. (1) și alin (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data de 01.04.2004, precizează:

"Regimul deducerilor

Art. 145.

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să-i fie livrate și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să-i fie prestate de o altă persoană impozabilă”.

De la data de 01.01.2007, articolul 145 a fost modificat și are următoarea formă:

„Art. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferentă achizițiilor, daca acestea sunt destinate utilizării în folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile;"

În Raportul de inspecție fiscală se menționează că taxa pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei nu a fost admisă la deducere deoarece bunurile achiziționate s-au folosit în interesul personal al asociaților.

În susținerea cauzei, societatea depune la dosarul cauzei facturile fiscale nr. 00/01.09.2007, nr. 00/11.102007, nr. 00/25.02.2008 și nr. ./14.07.2008 emise de SC M. C.-C. RO. SRL, nr. ./15.09.2007 emisă de S.C. A. S.R.L, nr. ./17.04.2008, și nr./10.09.2008 emise de SC G. T. SRL pe care a menționat produsele considerate de producție, echipament de protecție și cheltuieli de protocol, fotografiile prin care să demonstreze utilizarea anumitor produse ca accesorii de producție precum și Anexa C pct. 1 „Explicații pentru cheltuieli însă din documentele anexate la dosarul contestației nu se reține că **societatea deține situații de lucrări, devize sau alte documente din care să rezulte că materialele achiziționate au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile, nu demonstrează că documentele menționate mai sus au fost înregistrate în evidența contabilă așa cum a menționat pe fiecare factură în parte, dacă organul de inspecție fiscală a calculat deductibilitatea cheltuielilor de protocol fără respectarea prevederilor legale în domeniu (Cod fiscal art. 21 alin. (3) lit. a).**

Totodată, având în vedere prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, sus menționat, se reține că în mod corect a fost admisă la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei, urmând ca, în consecință să se respingă ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

2. În ceea ce privește majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de 00 lei, calculate pentru neplata în termen legal a taxei pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei, stabilită ca datorată de S.C. G. S. T. S.R.L., conform dispozițiilor art. 119 și art.120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează majorări de întârziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatore termenului de scadență și pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Ținând seama că termenul scadent pentru plata taxei pe valoarea adăugată de la care se datorează majorari de întârziere pentru neplata taxei este pâna la data de 25 inclusiv a lunii urmatore celei în care se încheie perioada fiscală la care are obligația depunerii decontului de T.V.A., organul de inspecție fiscală a calculat corect și legal majorări de întârziere în sumă de 00 lei, conform anexei nr. 3 „Situația privind calculul TVA pe perioada 01.01.2004 – 30.06.2009 și a majorărilor de întârziere până la data de 15.11.2009” și pag. 12 la raportul de inspecție fiscală nr. ./25.11.2009.

Referitor la obligația suplimentară de plată în sumă de 00 lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr. ./30.11.2009, se reține că stabilirea majorărilor de întârziere la plata obligațiilor fiscale reprezintă măsură accesorie în raport cu principalul și având în vedere ca s-a dispus respingerea contestației pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de 00 lei, potrivit principiului de drept “accessorium sequitur principale” se va respinge contestația și pentru accesoriile aferente în sumă totală de 00 lei, ținând seama și de faptul că prin contestația formulată nu se contestă modul de calcul sau nivelul coeficientului acestora.

3. Referitor la impozitul pe dividende suplimentar in suma de 00 lei și accesoriile aferente in suma de 00 lei,

cauza supusă soluționării este aceea de a stabili dacă suma de 00 lei, reprezentând impozit pe dividende stabilit suplimentar de plată, a fost calculat în mod legal de către organele de inspecție fiscală.

Perioada verificată: 01.01.2004 – 30.06.2009

În fapt, în perioada supusă verificării S.C. G. S. T. S.R.L organele de inspecție fiscală au constatat că operatorul economic a efectuat achiziții de bunuri care au apreciat că sunt în interesul personal al asociaților în sumă de 00 lei (inclusiv TVA) pentru care a aplicat prevederile art. 7 alin. (1) pct. 12 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilind de plată obligația fiscală cu titlu de impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de 00 lei.

Pentru neplata la scadență a obligației fiscale în sumă de 00 lei, organul de inspecție fiscală a calculat, până la data de 15.11.2009, majorări de întârziere în sumă de 00 lei, în conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) și art. 120 alin. (7) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

În drept, sunt incidente prevederile art. 7 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată, care precizează:

art. 7 alineatul (1) punctul 12, paragraful 2 al literei d) „(...) *Daca suma platita de o persoana juridica pentru bunurile sau serviciile furnizate catre un participant la persoana juridica depaseste pretul pietei pentru astfel de bunuri sau servicii, atunci diferenta se trateaza drept dividend. De asemenea, **daca suma platita de o persoana juridica pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui actionar sau asociat al persoanei juridice este efectuat în scopul personal al acestuia, atunci suma respectiva este tratata ca dividend.***”

Art. 67 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, precizează :

“Veniturile sub forma de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a detinerii de titluri de participare la fondurile închise de investitii, se impun cu o cota de 16% din suma acestora. Obligatia calcularii si retinerii impozitului pe veniturile sub forma de dividende revine persoanelor juridice, odata cu plata dividendelor catre actionari sau asociati. Termenul de virare a impozitului este pâna la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost platite actionarilor sau asociatilor pâna la sfârșitul anului în care s-au aprobat situatiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plateste pâna la data de 31 decembrie a anului respectiv.”

Din prevederile legale anterior menționate se reține că atunci când o persoană juridică plătește bunurile sau serviciile achiziționate în folosul acționarului sau asociatului, suma cu care s-a efectuat plata este considerată dividend și se impozitează cu o cota de 16%.

Astfel, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se reține că S.C. G. S. T. S.R.L a achiziționat mărfuri în sumă totală de 00 lei reprezentând cratite, cuțite, table, spumant, mingi, uscător păr, prăjitor pâine, rachete tenis pentru copii, roșii, salată, dulceață, compoturi, pantaloni, halat, gel duș, etc., care le-a achitat și înregistrat în evidența contabilă în contul de cheltuieli pentru care nu a făcut dovada cu documente justificative, potrivit legii, că au fost efectuate în scopul realizării de venituri.

În atare situație, se reține că în mod corect organele de inspecție fiscală le-au considerate ca fiind achiziții în folosul personal al asociaților S.C. G. S. T. S.R.L, și pe cale de consecință c/v acestora platită de către operatorul economic a fost considerată dividend.

Totodată, având în vedere prevederile art. 67 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, sus menționat, se reține că în mod corect a fost calculat impozitul pe dividende în suma de 00 lei, urmând ca, în consecință să se respingă ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește majorările de întârziere aferente impozitului pe dividende stabilit suplimentar în sumă de 00 lei, calculate pentru neplata în termen legal a impozitului pe dividende în aumă 00 lei, stabilit ca datorat de S.C. G. S. T. S.R.L., conform dispozițiilor art. 119 și art.120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează majorări de întârziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Având în vedere faptul că majorările de întârziere reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul care le-a generat, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale" și întrucât potrivit considerentelor reținute anterior, în sarcina petentei s-a stabilit ca legal datorat impozitul pe dividende în sumă totală de 00 lei, potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale" se va respinge contestația și pentru majorările de întârziere aferente în sumă totală de 00 lei, ținând seama și de faptul că prin contestația formulată nu se contestă modul de calcul sau nivelul coeficientului acestora.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor art. 210, art. 216 alin. (1) și art. 218 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se:

DECIDE

1, . Respingerea contestației formulată de S.C. G. S.L T. S.R.L.ca neîntemeiată pentru suma de **00 lei**, reprezentând:

- **00 lei – taxă pe valoarea adăugată;**
- **00 lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;**
- **000 lei – impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;**
- **00 lei – majorări de întârziere aferente impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.**

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Vaslui în termen de 6 luni de la data luării la cunoștință.

DIRECTOR COORDONATOR,

